

Călătorie stranie

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

„Sunt drumuri ce ne caută demult
și-ajung la noi când noi suntem plecați
în căutarea lor pe alte drumuri” Octavian Paler

- Pe care drumuri ți-ai purtat speranța
Și ce tăceri ai explorat în anii
Prin care-ai traversat cu eleganța
Învingătorului? Iubite, ce strădanii

Te-au motivat să îmi urmezi chemarea,
S-ascuți ecoul calm al vocii mele?
Cum ai învins întreagă depărtarea
Când noi eram destine paralele?

Dar știu, nu pentru cei ce-au obosit
Se-așterne înainte cale-ntinsă,
De mâna ta pe-o lamă de cuțit
De efemer nu voi mai fi învinsă.

- Am navigat pe mări necunoscute,
Prin univers mulți ani-lumină-am fost,
Te-am căutat prin veacuri revolte,
Mai multe vieți, iubito, fără rost,

Până destinul ne-a unit cărarea,
Iar vocea ta, din palma unui vis,
Mi-a arătat cum trece înserarea
Spre răsărit... Azi totul e permis!

Călătoria stranie a vieții,
Destinul nostru sferic, fără seamăn,
A fost prezis în stele când asceții
Au scris cu foc: ești sufletul meu geamăn!

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015